

Pártélet

Miről beszéljenek népnevelőink

Pártunk III. kongresszusának határozatai biztosítják a népélet-színvonalának emelését. A határozatok azonban egymagában nem elegendők ehhez az szükséges, hogy valamennyi dolgozó párttag és pártönkívűl ezeket a határozatokat magáévá tegye és végre is hajtsa.

Igen nagy feladat vár a népnevelőkre, a párt határozatainak végrehajtásában. Az ő feladatuk a személyes példamutatáson kívül

a dolgozók széles rétegeivel megismertetni a határozatokat a határozatok értelmét,

elmondani a tömegeknek, hogy miért volt szükség ezekre a határozatokra. Hogy ezek valóban a nép fokozatos jólétének emelkedését segítik elő és azt végrehajtani minden embernek, aki hazáját, pártját, családját szereti, kötelessége.

Gerő elvtárs a kongresszuson azt mondta: „A szocialista felhalmozás másik döntő forrása, s egyben pártunk politikája megvalósításának alapfeltétele, az élet-színvonal emelésének alapfeltétele: a termékek önköltségének állandó csökkentése az iparban.”

Gerő elvtársnak ezt a mondatát a népnevelőinknek fel kell bontaniuk a maguk területére. El kell mondani a bányáinak területén dolgozóknak, hogy az önköltség csökkentés egyik legfontosabb feladatuk, beszéljenek a népnevelők a szénen dolgozókkal, magyarázzák meg nekik, hogy a meddő ter-

lés, a pala lélek nélküli felrakása, mind az önköltségcsökkentés hátráltatója. A faanyaggal való takarékoságról kell beszélni a dolgozóknak, felhívni a figyelmüket arra, hogy a használt fából még kisebb méretű fákot lehet készíteni, ne hagyják a vízben elrohadni, bánjanak vele gazdaságosan.

Gerő elvtárs beszédében az önköltségcsökkentésről, a minőség megjavításáról és a takarékoságról beszélt és azt mondta: „ilyen fordulat nélkül elvtársak, nemcsak a dolgozók életszínvonalának állandó, következetes emeléséről, nem lehet szó, de enélkül még a jelenlegi életszínvonalat sem lehetne állandósítani.” Ez azt jelenti, hogy aki kapni akar, annak adni is kell.

A népnevelőink a dolgozókkal való beszélgetésben mondják el, hogy csak a tervek teljesítésén minden oldalról való betartása hozhatja meg csak a jobb életet. Csak akkor tudjuk az árakat leszállítani, ha a tervek maradéktalanul teljesítve lesznek, s ez a várpalotai bányánál hosszú ideje nem történik meg. A népnevelők mondják el, hogy bányáink jelentékeny része teljesíti a tervét, és

mi úgy állunk az ország előtt, mint amely vállalat nem teljesíti a tervét,

de mégis részt kér azokból a javakból, amelyek a tervteljesítés révén jöttek létre. Ez pedig szégyen a várpalotai bányászokra.

Beszéljenek a dolgozók a munkafegyelem megbontásáról, mond-

ják el azt, hogy Rosta Lajos, Pajor János dolgozók maguk hívják fel a munkafegyelem megbontóit arra, hogy változtassák meg a munkához való viszonyukat. Beszéljék meg a csapatvezetőkkel, hogy ne tőrjenek meg maguk között igazolatlan mulasztóit.

Mondják meg azt is a népnevelők a szénen dolgozóknak, hogy az is megbontja a munkafegyelmet, aki szén helyett meddőt rak be a kaporoszalagra, hiszen ezzel az állami- és tervfegyelmet bontja meg. S neveljék rá a dolgozókat a tiszta munkára,

mutassák meg konkrétan, hogy mit jelent nekik az a szén, ami tele van palával, amikor lakásuk előtt lerakásra kerül, s amikor a bányász a pincébe lerakáskor a hazaküldött szén egynegyedét elveszíti.

A népnevelőknek van miről beszélni, napról-napra jobban élünk. Várpalotán egyszerre két kultúr-otthon is épül, lakóházak épülnek, a bánya nagybodik, több gépet kap, de mindez, csak úgy lesz elérhető, ha a mi dolgozóink megértik, hogy ehhez szén szükséges, méghozzá olcsón kibányászott jöminőségű szén.

Pártunk III. kongresszusának határozatai egyenes utat mutatnak a jobb élet felé. A népnevelőink feladata, hogy ezt az utat lerövidítsük, azzal, hogy dolgozóinkkal megértetve a feladatokat, harcolnak a határozatok végrehajtásáért.

Az aranycsille-mozgalom állása

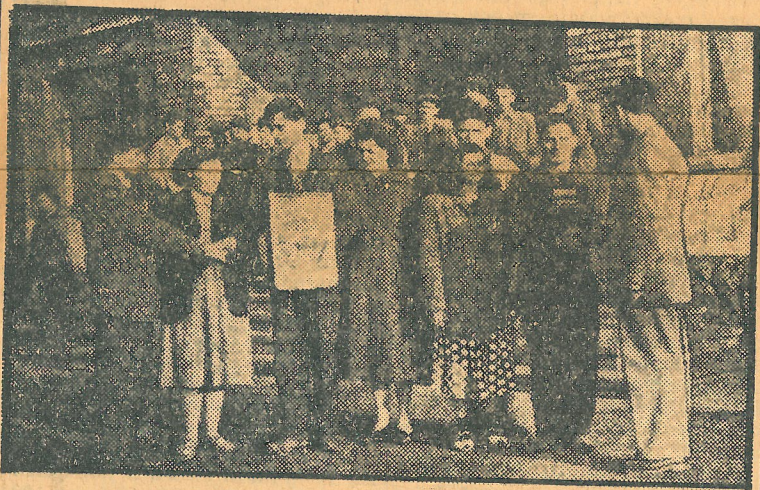
Április utolsó napjaiban a DISZ szervezet a Ferenc-mezőben megindította a szállítási dolgozók versenyét az aranycsille-mozgalommal. A bányában, de különösen a Ferenc-mezőben a munkafegyelem hiánya a nagyméretű állományvesztésre, az egész üzem termelését berolyasolta. A DISZ ezért a Tatabányán nagy eredményeket elért aranycsille-mozgalom bevezetése, hogy ezzel hibátlan szállítást szervezzen a bánya részére.

Elsősorban a szervezés politikai előkészítését kezdtük meg, ismergettük a szállítási dolgozókkal — nagyrészt fiatalok — az aranycsille mozgalom célját és lényegét. Subics elvtárs, a Ferenc-mező DISZ titkára május első felében megalakította az első brigádokat. Termelési ankétot is rendezett, ma már a Ferenc-mezőn 21 szállítási brigád 150 taggal vettélkedik az aranycsille elnyeréséért.

A mozgalom nyolc pontját, amit a bányász újság már ismertetett, a brigádok egyrésze még nem teljesíti. A 107-es szinten a feladók és a végállomási brigád nem mindig tartja be a munkahelyi választ. A brigádvezetők nem eléggé törődnek a létszámmal. Sebestyén elvtárs a 48-as front töltő brigádjának vezetője nem kérte ki a DISZ segítségét, hogy telepítéskor kit javasoljon a brigádhoz, hogy a létszámuk meglegyen. Ezért fordul elő, hogy a hó közben a frontról kell kiadni dolgozót, ezzel a széntermelését csökkentjük. Bár van javulás, a szállítók és a felvigyázók között, mint Deák elvtárs, a mező párttitkára és Kasza elvtárs, az üzemvezető elmondja, de ez még mindig nem kielégítő. A brigádvezető elvtársak feladata, hogy a munkatársak közötti jó viszonyt nevelés útján biztosítsák, mert csak ezzel az egyetértésben végzett kollektív munkával lehet elérni, hogy a bányában gyakran fellépő szállítási nehézségeket a leggyorsabban megoldják.

Kiváló munkát végez, a Skyp brigád III. szak Sebestyén brigádjára, az ereszkéj Borbély brigádjára és a 48-as front Sipos brigádjára, ezek a csapatok kollektíven dolgoznak és ennek az eredménye lett, hogy a Sebestyén brigád nyerte el az aranycsillét.

Igen jó munkát végeznek a töltő brigádok, jelenleg a Ferenc-me-

A Sebestyén brigád átveszi az aranycsillét.

zón a csille súly 5,87 mázsa, ilyen jó eredmény ebben az évben még nem volt, ezt továbbra is biztosítani kell, mert így jobban ki lehet használni a csilleparkot. Folyamatosan tudnak a frontiak szelni és az önköltség csökkentéséhez is hozzájárulunk, ami az aranycsille-mozgalom egyik fő feladata.

Vannak egyszerű eredmények, de hibáink is, a hibák kiküszöbölésére segítségre van szükségünk, mert a DISZ szervezet nem képes a mozgalommal kapcsolatos sok irányú feladatot elvégezni, új mozgalmakat elindítani. Itt kellene a szakszervezetnek segítséget nyújtani, hiszen a szervezés a legdöntőbb feladatuk.

Lelkiismeretes, gyors értékelést, jó verseny nyilvánosságát követelünk a fiatal szállítók száza nevében az üzemek és a vállalat versenyfelelőseitől. A DISZ szervezet kér minden elvtársat, hogy ne becsüljük le a fiatalok mozgalmát, termelési harcát, mert ez az ő ügyük is. Támogassák a fiatalokat és lelkesítsék még jobb munkára, ezért kell javítani a versenynyilvánosságon, ami az ígéretek ellenére is egyhelyben topog.

Még sok tennivalónk van a hiányzások megszüntetésében, vannak olyan brigádok, ahol hiányok vannak, a 107-es szintű feladó brigád harmadik szakában Ács István 3 hiányt vétett, így megakadályozta, hogy a brigád,

mely különben jó munkát végzett, elnyerje az aranycsillét, sajnos több ilyen brigád is van, ahol van hiányzó. A brigádvezető elvtársak ne tőrjék a brigádjukban a hiányt, vegyék igénybe a DISZ segítségét, amely azután is gyakran fogja a bányában látogatni a brigádokat, és alapos segítséget nyújt a munkájukhoz. Ugyanígy felkeressük a fiatalokat a szállíkon is, és kérni fogjuk, amit különben Vass elvtárs, a főmérnök már elfogadott, hogy az egy üzemnél dolgozókat egy szállóra telepítsék, mert a DISZ szervezet komoly formában tudná biztosítani a fiataloknak lakóhelyén való nevelését.

Vannak új terveink, az előbbinél sokkal alaposabban meg akarjuk indítani a „Légy jó gazdája gépednek” mozgalomát, megszervezzük a közvetlen széntermelésen dolgozó vajúrók és csillések részére az „aranycsákány”-mozgalomát, mely magában foglalja az új bányászok nevelését is. Ezeket a nagy feladatokat csak akkor tudjuk megoldani, ha a párt irányítása, maximális segítsége továbbra is meglesz. Ezt Deák elvtárstól és Kasza elvtárstól megkaptuk, és ezért kérjük a szakszervezetet, hogy támogasson bennünket a kezdeményezésünk megvalósításában, mert a DISZ akkor kiérdemli a rohamcsapat címet és vállalatunk tervteljesítésének a fiatalok legfőbb biztosítékai lesznek.

Olasz István
DISZ szervezet titkára

Több segítséget az üzemi MNDSZ-szervezetnek

Népi demokráciánk fejlődésének új szakaszában megnőtt a nők között végzett politikai munka jelentősége, s ezzel együtt megnőtt az MNDSZ szervezet feladata is.

A januárban megtartott országos női konferencia után az üzemi munkánál is megalakult az MNDSZ hét vezetőségi taggal. Azonban a vezetőségi tagok ma is éppen úgy egyedül vannak, mint a kezdet kezdetén, nem tudtak olyan szervezeti munkát kifejtetni, amelynek nyomán létrejött volna az üzemi MNDSZ.

Gilicz Józsefné az MNDSZ üzemi szervezetének titkára elmondja, hogy az MNDSZ-nek mindössze három új tagja van, maguk a vezetőségbe beválasztott elvtársnők sem rendelkeznek tagsági könyvvel. Egyébként sem volt még a megalakulás óta, (január óta) MNDSZ gyűlés.

Az MNDSZ munka hiányosságaiért elsősorban a pártszervezetek a felelősek, nem nyújtanak elég segítséget az üzemi MNDSZ-nek ahhoz, hogy megalakuljanak, életképesek legyenek, pedig igen sok segítséget kaphatnának ők is az MNDSZ-től. Ugyancsak komolyan hibáztatható a városi MNDSZ, amely azonkívül, hogy bélyeg eladással bizta meg a vezetőséget, semmi más segítséget nem nyújt.

A bánya területén közel 300 nő dolgozik, nagyszámú mozgalmakat

tudna indítani az MNDSZ a munkahelyi tisztántartása, a gépek karbantartása, az irodai munka határidőre való elvégzése, nevelő munka, mind egy-egy ágai az MNDSZ munkájának és ezt nem tudják megvalósítani azért, mert sem az üzemi pártszervezetek, sem a szakszervezet, és főleg a városi MNDSZ nem támogatja eléggé az üzemi MNDSZ szervezetet.

Van nekünk leányzóknak, ahol egy tömegben laknak nők, ott kellene kezdeni a szervezést, bevonnani a nőket a békebizottságok munkájába, ezen keresztül az MNDSZ-be, megmutatni, mi az MNDSZ célja, feladata, milyen segítséget tudnak nyújtani a nők, hiszen ma már a nők egyforma megbecsülésben részesülnek a férfiakkal és egyforma fizetést is kapnak. S a nők sokat tudnak segíteni, akár a munkafegyelem megszilárdításában, akár más munkában.

Elsősorban arra van szükség, hogy újja szervezzék az MNDSZ-t, adjanak a pártszervezetek, a szakszervezet és a városi MNDSZ vezetősége olyan támogatást az üzemi szervezetnek, hogy valóban egy életképes női szervezet jöjjön létre, amely mozgósítani tudja a bányá dolgozó nőit, az előttünk álló feladatok elvégzésére, illetve azok megkönnyítésére.

Dolgozóink a munkafegyelem megerősítéséért

Nincs köztünk helye a mulasztónak

A Brenneri-szálló 17-es szobájában lakik Fábian Tibor. Fábian elvtársnak van egy rossz szokása, fizetés után 3-4 napig nem megy műszakra. Sokat foglalkoztunk Fábian elvtárral, de eddig nem sok eredménnyel.

Most a szálló kollektívája határozatot hozott, amit közöltünk is Fábian Tiborral, megmondtuk

neki, hogy a legközelebbi hiányzás esetén a szállóról el kell költöznie. Fábian elvtárs ígéretet tett, hogy megváltoztatja a munkához való viszonyát, mi bízunk ebben az ígéretben és reméljük, hogy ezzel a levelünkkel is segítségére leszünk Fábian elvtársnak a hiányzások megszüntetésében.

Pajor János gondnok.

Legyen Kollman elvtárs fegyelmezett dolgozó.

A mi szakunkban az Ernő-mező második harmadában dolgozik Kollman János fiatal vajúró, aki alig egy pár hónapja végezte el a vajúróiskolát. Kollman elvtárs fegyelmezetlen dolgozó lett, az elmúlt hónapban ötször hiányzott, ezzel nemcsak a saját munkabérért csökkent, hanem a mi munkánkat is befolyásolja, mert helyette is dolgozunk kell, a terv teljesítése is kisebb lesz.

Mi fronti dolgozók, kik egy munkahelyen vagyunk vele,

nyilvánosság előtt kérjük, hogy szüntesse meg hiányzásait, váljon fegyelmezett dolgozóvá, mi öreg bányászok segítünk neki, de ehhez az szükséges, hogy ő maga is hajlandó legyen a segítséget elfogadni. Kollman elvtárs tapasztalhatta, hogy mi nem tőrünk meg a fronton igazolatlan mulasztót, ezért azt kérjük, hogy a munkához való viszonyát változtassa meg.

Rosta Lajos
sztáhanovista vajúró.

Korpádi Gyuláné bányászasszony: A népi demokráciában jobban élek, mint amiről leánykoromban ábrándoztam

Mióta a saját házukban lakunk, s nagyjából mindent elrendeztünk, több alkalommal adódik estefelé férjemmel beszélgetni. Van miről beszélgetni, mind a ketten szegények voltunk, cselédek gyermekei, eszembe jut a szülői otthon, a kisablakos cselédkunyhó, ahol nagy ünnepek alkalmával 5 dkg aprócsukrot kaptunk, ma nem mulik el egy nap sem, hogy kislányunknak csokoládét ne vegyünk.

Ha szétnézünk a lakásunkban, látjuk milyen változás állott be az életünkben. Saját ház építését vettük tervbe, s ma már saját házuk van, 20 ezer forint értékű bútorunk, pedig 1947 tavaszán elküldtünk meg, azóta mindig vannak terveink és minden tervünket sikerült is végrehajtani. Nem múlt el egy év sem, hogy dísnöt ne vágunk volna, és minden nap hoz van az ebéd mellett az asztalon.

Büszke vagyok a férjemre és jogosan, mert ő olyan dolgozó, aki mindenkor megállja a helyét, neki köszönheti családom ezt az életet. Nagyon boldog voltam, amikor láttam a népnevelő tüzetben a férjem fényképét. Segítem férjemet a népnevelő munkában azzal, hogy otthonát kellemezzem, elbeszélgetek munkájáról. Minden nap érezzük, hogy érdemes volt békekölcsönt jegyezni, hiszen azelőtt a férjemnek egy ruhája volt, ma mindkettőnknek szép ruhátana van.

A férjem a párt tagjelöltje és én nagyon szeretem a mi életünket és tudom, hogy a kongresszus után még jobb lesz, mint eddig volt, bár meg kell mondanom, hogy eddig is többet adott a népi demokrácia, mint amiről leánykoromban ábrándoztam. Továbbra is azon leszek, hogy a férjemnek nyújtott segítséggel mindnyájunk életét szebbé tegyem.

Korpádi Gyuláné